

På begäran

Birger Sjöberg

Solo

$\text{♩} = 70$

mp

mp

6

10

I ut-värds-hu-sets träd-gård lyk-tor ski-na, men
Up-på e-stra-den, ba-kom blom, som glö-da, vi
Då lik-som stel-nar allt, och lyss till sån-gen. En
Men plöts-ligt mitt i den-na dju-pa dva-la en
Och ö-gon blix-tra än, ci-gar-rer blos-sa i
Dock un-der ti-den, trots den o-ron grym-ma, vår

o-van-för har him-len lam-pan tänt. Åh, så ki- ne- sisk ver- kar må-nen fi- na, när
se en en- sam man i mörk ka- vaj. Han kra-mar ömt vi- o- lon- cel- lon rö- da, som
dva-lans bild från Ro- si- mun-das hus: Ser- ve-rings- frö- ken styv- nat har på gån- gen med
röst hörs bull- ra ö- ver vi- ta bord: "Kom hit, min pul- la, så jag får be- ta- la!" I
vre-dens i- ver ö- ver bor-dens rad, när ky- parn smy- ger bort att oss för- los- sa från
mu- si- kant med hår i sak- ta svaj, vid fin- ger- hopp, som kla- ra strän- gar skym- ma, till

e- mot oss hans an- le- te är vänt! Men runt kring den- na him- la-
dar- rar fram den sån- gen "Träu- me- rei". Hans ble- ka hand är spär- rad
lyf- tad bric- ka, fylld av stjär- nors ljus. Och Råd- man, fram- åt- lu- tad,
den- na stund min tun- ga sak- nar ord. I vre- de vän- das al- la
syn- darn, dold ba- kom ber- så- ens blad. Ett mum- mel hörs, som väc- ker
slu- tet nått på sån- gen Träu- me- rei. Och lik- som bal- sam gör i

13

- krop - pen, du - ven, där stå mot rym-dens mör-ka sam-met blå, de tu - sen stjär-nors vi - ta
 ö - ver strän-gen, och fing-ret ska - kar för var ton, så rund. An är det som ett sus på
 stödd mot käp-pen, med ro - sig kind och sil-ver i sitt hår, ett le - en - de han bär på
 lju - sa hat - tar, och Råd-man ry - ter ge-nom träd-gårn: "Tyst!" När man-nen i ber - så - en
 lätt för - få - ran, när man-nen gäl - dar vad han nyss för - tårt. Men ky-parn var - nar: "So-lo
 smär - tas tim-mar, så sän - der sis - ta to-nen lugn i sinn. På blan-ka bric-kan visst en

17

knapp-nåls - hu - ven, som ly - sa ned på san-dens o snäc-kor små.
 som-mar - än - gen, än som en käl - la por - lar o i en lund.
 stol - ta läp - pen, som nog Mu - si-kens än - gel o väl för - står.
 hån - fullt skrat - tar, blir Fri - da blek lik-som en o mar-mor - byst.
 på be - gå - ran! det so - lot har ju Råd-man o själv be - gärt!"
 tår det glim-mar... För - låt mig, äd - la Fri - da, o den var min!